

DE MAGIE EN MORGEN

Aan het begin van elke bijeenkomst moet ik u er op wijzen dat wij, sprekers van deze groep, niet alwetend of onfeilbaar zijn. Wij zouden het prettig vinden wanneer u zelf nadenkt en u een eigen oordeel vormt. Het is altijd beter dat u zelf een vergissing maakt dan dat u andermans waarheid volgt zonder te beseffen waarom.

Ons onderwerp van vandaag nu: Ik zou willen spreken over de magie en morgen, als u geen bezwaar hebt.

Ik zal proberen om het zo redelijk mogelijk voor u op te bouwen. Magie is in feite een weten dat zich bezighoudt met andere regels en wetten dan gemeenlijk door de wetenschap als juist erkend zijn. Op het ogenblik dat een deel van de magie door de wetenschap aanvaard wordt is het geen magie meer, dan is het wetenschap. Het zal u duidelijk zijn dat een lange tijd de magie eigenlijk de voedstermoeder is geweest van het weten, van de wetenschap. De oude magie die zich bezig heeft gehouden met de gezondheid van de mens bijvoorbeeld, ook met de samenvoeging van elementen, is langzaam maar zeker veranderd in uw huidige geneeskundig, in uw huidige scheikunde en wat dies meer zij. Theorieën uit de Oudheid die lang met een glimlach werden gezien zijn geworden tot de nieuwe feiten van vandaag.

Toen ongeveer 1200 jaar geleden een mysticus uitriep dat de oervorm van alle zijn energie was, ach, toen werd er een beetje om gelachen.. Men zei, ach ja, bij God misschien. Nu is men zover dat men begint te veronderstellen dat achter alle materiële vormen uiteindelijk toch een oerenergie schuilt. Er zijn dus heus wel genoeg aanwijzingen te geven in de richting van : de magie van eens is de wetenschap van nu. Maar die wetenschap is steeds meer materialistisch geworden. Ze houdt zich bezig met de materie, met al datgene dat stoffelijk constateerbaar en bewijsbaar is. En toch is een groot gedeelte van het menselijk bestaan opgebouwd uit andere waarden. Zonder dat u het beseft misschien, wordt een groot gedeelte van uw bestaan bijvoorbeeld uit uw eigen denken bepaald.

U ziet. Het is niet uw oog dat ziet. Het zijn uw hersenen die een beeld vormen aan de hand van prikkels die ze ontvangen vanuit het oog. Horen, precies hetzelfde. Er worden wel trillingen omgezet in zenuwsignalen in het oor ongetwijfeld, maar de betekenis ervan wordt in de hersenen bepaald. En we kunnen op het ogenblik al duidelijk maken dat een groot gedeelte van die hersenen niet gebruikt wordt of althans niet voor functies die de mens de dag vandaag kan definiëren.

Aan de andere kant is duidelijk dat op een gegeven ogenblik een zuiver materiële ontwikkeling, die alleen maar gebaseerd is op het oude en het daaruit vloeiend bewijsbare, vast gaat lopen. Dan moet je weet terug naar oude waarden en oude normen.

En nu kunnen we zeggen: Wel ja, maar die andere waarden en normen moeten we dan eerst eens bewijzen, maar aan de andere kant zijn ze er toch. Wanneer we ons realiseren, bijvoorbeeld, ik neem maar een paar voorbeelden, dat er paranormale genezers werken die zogenaamde geestelijke operaties volrekken, mensen die op een of andere wonderlijke wijze patiënten genezen hebben, heus niet alleen maar bedriegers. Wanneer we ons realiseren bijvoorbeeld dat er allerhande stellingen zijn omtrent levenskracht die niet wetenschappelijk te bewijzen zijn, maar die wel voeren tot zowel vormen van magnetiseren, geestelijk genezen of acupunctuur, of dergelijke, dan moeten we ons toch wel afvragen waar die resultaten vandaan komen. En een redelijke en rationele verklaring is daarvoor niet te geven. Er zijn wel een aantal thesen te stellen, maar bewijsbaar zijn ze niet, zomin als bewezen kan worden hoe een of andere getrainde yogi op een gegeven ogenblik in staat is, alleen door zijn wil, de zogenaamde autonome en automatische functies van het lichaam te beheersen, zijn stofwisseling of hartslag te vertragen of te versnellen naar eigen believen.

We zien het wel en dan komt men ja, met de parapsychologie. Goed, parapsychologie. Zeker een wetenschap die langzaam maar zeker in opbouw is, maar een wetenschap die nog steeds niet in staat is om te bewijzen wat ze stelt, laten we dat niet vergeten.

Er zijn mensen die vooruitzien in de tijd. Er zijn heel wat gevallen van geconstateerd en het waren zowel gekende figuren, denk aan de droom van Lincoln, dan mensen die men heilig heeft genoemd of die men tovenaars heeft genoemd.

Zeker, het komt niet allemaal uit, maar er komt teveel uit, zeker bij bepaalde voorspellers, om te zeggen dat het nu allemaal kinderwerk is. Wetenschappelijk kun je daar weinig mee aanvangen, je kunt het statistisch verwerken, maar verder kom je niet. En toch staat op dit ogenblik de mensheid aan een grens. En wanneer u dat niet gelooft, dan zal ik u daar ook een paar voorbeelden van geven.

Een positieve, wetenschappelijke ontwikkeling geeft altijd meer mogelijkheden.

Ze maakt nieuwe gebieden als het ware toegankelijk. Wanneer we kijken wat de wetenschap in deze dagen doet, dan blijkt dat ze voorzeker 90 % alleen maar bezig is om gevaren te ontdekken en daarmee het bestaande in feite te beperken of in te dammen zonder een alternatief daarvoor te kunnen aanbieden. Het is duidelijk, op die manier kun je niet verder gaan. De chemische industrie vergiftigt de wateren en de bodem, het is misschien waar. Maar wat die industrie maakt heeft de mens vandaag de dag nodig. Dan moet je ook een methode weten te vinden waarop je het anders kunt doen, of beter nog, dergelijke gevaarlijke procédés, procedures en producten vervangen door iets anders.

Dezer dagen zien we ook heel wat mystiek en ook dat is een aanwijzing. Natuurlijk, de ene roept om Krishna en zoekt innerlijke verlichting. Weer een andere heeft een nieuwe vorm van Jezus ontdekt en er zijn er misschien zelfs die teruggaan tot oudere wijsheden; maar waarom? Willen die mensen dan vluchten uit de werkelijkheid? In bepaalde gevallen schijnt het waar te zijn, maar er zijn een aantal gevallen waarin we zien dat de mensen daardoor gestimuleerd worden, dat ze meer worden dan ze waren en je kunt niet verklaren hoe. Dan is het tijd dacht ik om de vraag te stellen of we niet verder moeten gaan met de dingen die vandaag de dag nog magie heten en met een aarzeling of een schouderophalen worden afgedaan.

In de mens is een groot onbekend gebied, een soort eigen microkosmos misschien.

In die mens is een reeks van evenwichten en krachten waar hij niets vanaf weet en wat meer is, waar hij kennelijk niet meer af durft te weten omdat hij dan in strijd komt met de gemeenschap waar hij in leeft.

In de mens leven een groot aantal waarheden, waarheden die hij eigenlijk innerlijk wel beseft, maar waarmee hij niets durft te doen en niets kan doen juist omdat hij een beeld heeft in de gemeenschap, in de redelijkheid en de logica van die gemeenschap, waaraan hij zich niet durft te onttrekken. Wanneer iets buiten de normen valt, dan is het weg, dan mag het niet bestaan, dan wordt het onderdrukt.

Maar die mens heeft die kracht wel degelijk. Wanneer die mens in staat is in zichzelf een klein begrip te krijgen van de innerlijke kracht die in hem leeft, dan moet hij ook in staat zijn om die kracht op zichzelf te richten. Je moet ook in staat zijn om jezelf tot rust te brengen, daar heb je heus geen tranquillizers voor nodig. De mens moet in staat zijn om vanuit zich die concentratie op te brengen, waardoor het geheel van zijn wezen zich als één flits, op één punt kan ontladen en dat is een eigenschap die de mens eigen is en laat ons niet vergeten, die hij in het zeer primitieve verleden kennelijk wel heeft bezeten.

Het gaat niet om de verklaringen. Wanneer we verklaringen moeten aannemen als werkelijkheid, wat blijft er dan? Hebt u ooit als eens gekeken naar de verhalen over de hemel? Als er iemand van u gelooft in een uit kristal gebouwd Jeruzalem met gouden straten, waarin iedereen lammetjespap eet met zilveren lepeltjes, dan is hij toch wel heel erg simpel, vindt u niet? Hemel, hiernamaals wat betekenen die dingen? O zeker, je kunt aantonen, zelfs de Russen hebben het aangetoond, o.m. door proeven in de Oekraïne, dat er een soort voortbestaan is. Er is een leven na de dood, maar het past in geen enkel religieus concept en je kunt het ook niet afdoen, zoals de Russen hebben gedaan, met het kapitalistisch recidivisme te noemen. Het is eenvoudig een feit, je moet ermee leven, maar het is meer. Het moet je duidelijk maken wie en wat je zelf bent.

Over de hele wereld zijn de mensen bezig met allerhande experimenten, telepathie, telekinese, allerhande gevoeligheden worden getoetst en ontwikkeld en niet, laat ons dat goed begrijpen, op universiteiten zonder meer. Het zijn de staten zelf die tot de conclusie zijn gekomen dat er een zekere kracht schuilt in mensen die misschien gebruikt zou kunnen worden, een machtig

wapen, een mogelijkheid tot communicatie, tot spioneren, via telepathie misschien. Er is zelfs een machine ontwikkeld, een zogenaamde telepathische versterker en toch zeggen ze dat ze niet geloven in een voortbestaan, dat ze niet geloven in een bijzondere inhoud van de mens. De mens is gewoon een biologisch mechanisme. Maar waar blijf je dan? Je kunt niet aan de ene kant zeggen ja en aan de andere kant gelijktijdig nee. De enige die zich dat kan veroorloven is een politicus en die kan het zich alleen veroorloven omdat niemand van hem verwacht dat hij de waarheid spreekt.

Wanneer je werkelijk verder wilt gaan morgen, dan zul je moeten gaan werken juist met die krachten in de mens. Dan zul je moeten kijken naar dat licht, naar de mogelijkheden die in de mens bestaan. Dat betekent dat je dan eerst terecht komt in de wereld van voorstellingen die in die mens bestaan. Zeker, door het ras bepaald, geconditioneerd door vele eeuwen van geloof, natuurlijk. Maar het gaat er toch niet om wie die voorstellingen zijn. Maakt het nu veel verschil uit of u nu Donnar of Thor ziet of Zeus, of misschien Ahuramazda of de Christus of Krishna of wie dan ook? Het beeld dat je krijgt bij een bepaalde kracht is niet bepalend, de kracht zelf. Dat betekent dat in de mens zelf het leven en het denken meer bepalend gaan worden, juist voor datgene wat de wereld morgen kan zijn. O ik wil helemaal niet zeggen dat je af moet stappen van de beginselen van de wetenschap, dat zou onzin zijn. De wetenschap heeft de mens goed gediend en ze is een uitstekend draagmiddel voor de kennis en de overlevering die de mens nodig heeft. We hoeven heus niet terug naar de tijd dat je het alleen in een sprookje of een gelijkenis kon vertellen, het mag rustig in een formule. Maar dan wel in een formule waarin de mens centraal staat. Wanneer ik u zeg dat u kracht hebt, dan zijn er een paar die denken, u hebt gelijk. Dan zijn er ook een stel die denken: och, er wordt wat gekletst en misschien zijn er ook nog anderen die nog minder vriendelijke opmerkingen maken. Er zijn er bij die zeggen: Misschien, maar alleen door de genade van God. Maar ik zeg u dat u die kracht hebt krachtens uw wezen, door wat u bent. Nu wil ik niet met u vechten of het nu op drie of meer niveaus bestaat, over de betekenis van astraal en al die andere termen. Het heeft weinig zin.

De mensen van vandaag zelf bewijzen dat er zaken bestaan die niet behoren bij de wetenschap, maar die enorm goed bruikbaar zijn om de mensheid te helpen, om de mensheid voor fouten te behoeden. En wanneer dit alleen al bestaat, heb je niet het recht dat opzij te schuiven. O je kunt lachen met een Reagan die president wordt en als één van zijn adviseurs een astroloog meebrengt. Maar wanneer die astroloog hem nu eens helpt met fouten te vermijden, misschien een wereldoorlog, zou die man dan niet veel meer waard zijn dan al die geleerden met al hun graden bij elkaar, die niet in staat zijn die man te overtuigen?

Het gaat toch niet om de achtergronden, de graden die erbij zijn, het aanvaarden, het gaat om het resultaat. En ik zeg u dat er resultaten te krijgen zijn in deze tijd, juist wanneer je rekening houdt met de feiten. Enkele feiten? Goed, ik zal er u een paar geven. Het is bewezen dat bij volle maan, al lijkt het bijgeloof, een aantal verschijnselen meer voorkomen dan in andere perioden. Het is gebleken dat bij het licht van de volle maan bijzondere prikkelingen ontstaan waarvoor vele mensen gevoelig zijn. Dit is statistisch door onderzoek in zowel Engelse als Amerikaanse universiteiten bewezen. Er is bewezen dat de levenskracht of vitaliteit van de mens bepaalde fluctuaties doormaakt. Verder is er bewezen dat er een samenhang moet zijn tussen sommige uitbarstingen op de zon en bepaalde veranderingen in de mens, ook wanneer die veranderingen in stralingsinhoud misschien maar 0,001 Röntgen bedragen. Als we rekening houden met een gemiddelde van 0,03 Röntgen dan is dat niet veel, dan is die kleine stralingsvariatie kennelijk in staat om o.m. bij vrouwen een verschuiving van de normale maandelijkske lichamelijke processen tot stand te brengen. Ze is in staat om bij mannen opwinding en onredelijkheid te veroorzaken. Ja dames, u kunt het, maar de zon kan het ook. Het blijkt uit datzelfde onderzoek dat in dezelfde periode het gedrag van dieren sterk beïnvloed wordt. Alweer volgens onderzoek door verschillende universiteiten, door wetenschapsmensen.

Kunnen we dan nog zeggen dat astrologie dan alleen maar onzin is, wanneer een zo kleine variant in de dagelijkse stralingsintensiteit zo grote gevolgen heeft dat ze direct meetbaar en constateerbaar zijn? Is het dan niet denkbaar dat als ergens een ster verandert, misschien van een ster in nova, een golf van straling van een kort ogenblik, of ergens misschien een constante radiobron tijdelijk zijn intensiteit vergroot of vermindert dat dat ook invloed zou kunnen hebben op de mensen? Maar dan heeft de hemel invloed op de mensen.

Wanneer de mensen dat weten kunnen ze de hemel bezien en meten en rekening houden met datgene dat er ontstaat en zelfs, want ook dat heeft men geprobeerd en daarin is men geslaagd, een groot gedeelte van die gevolgen voorkomen. Men heeft, toen die proeven werden gedaan ten aanzien van vrouwen, gekeken naar degenen die toch al last hadden met de regelmaat van maandregels. Men heeft vervolgens in de perioden dat iedereen daarvan last had, deze mensen samengebracht in een rustig vertrek en men heeft er een meditatieoefening gehouden. Het resultaat is dat na veertien dagen praktisch alles weer helemaal normaal was en lange tijd bleef. Dat zegt iets. Hier was een ontspanningsoefening kennelijk genoeg om een tegengewicht te scheppen tegen al die kleine, onbegrijpelijke invloeden van buitenaf. Maar niemand kan zeggen hoe, niemand kan zeggen waardoor. Niemand kan zeggen waardoor de agressiviteit van bepaalde mannen alleen door bepaalde geluidsinvloeden en een tijdelijke rust zo sterk veranderen.

Kijk, als je dat gaat verklaren dan kom je terecht in de magie, want je weet niet waar je mee werkt. Je weet alleen dat een bepaalde oorzaak een bepaald resultaat heeft. Maar het gaat om de resultaten. Wanneer wij een oorzaak en een gevolg bij elkaar kunnen voegen en daardoor een mens beter en gelukkiger kunnen laten leven, een geest bewuster, intenser kunnen deel laten hebben aan het stoffelijk bestaan, dan moeten we toch niet de zaak afwijzen en dan weer eens even wachten tot we misschien een logische, redelijke, wetenschappelijke benadering vinden. Daar is geen tijd voor, het gaat allemaal veel te snel.

En dan kun je natuurlijk zeggen: Ja, het is allemaal suggestie. Een gemakkelijke uitvlucht. Maar luister, wanneer je een patiënt geneest, al is het met suggestie, heb je dan niet meer gedaan dan een wetenschapsman die er op een verantwoorde manier met zijn medicijnen niet toe komt? Wanneer je iemand van een bepaalde spanning, neurose zelfs, afhoudt alleen door hem een paar keer met wat naalden te prikken, dan is dat misschien wetenschappelijk niet verklaarbaar, maar je kunt dan toch iets bereiken waarvoor een psychiater verschillende jaren voor nodig had en dat in enkele weken. Je kunt het niet zo eenvoudig terzijde schuiven dat onverklaarbare, en je kunt zeker niet terzijde schuiven het steeds meer duidelijk wordende feit dat er in de mens heel wat krachten en werkingen schuilen waarvan men redelijk niets beseft. Maar dan is morgen de tijd voor magie en niet alleen meer voor kille wetenschap. Dan is morgen de tijd van de inspiratieve vorming en niet meer die van de statistische wetenschap: Dan wordt het weer de tijd van de mens omdat de tijd van het systeem kennelijk achterhaald is.

Nu moet u me eens zeggen hoe ik dan ongelijk had wanneer ik zegde dat de magie een wetenschap is waarvan we de samenhangen en regels niet kennen en die morgen belangrijker zal zijn dan wat vandaag de dag de gevestigde wetenschap is.

Maar we gaan verder. U weet allemaal wat mystiek is, neem ik aan? Het is een intense beleving van het innerlijke, en ja, daar kun je ook tienduizenden voorbeelden voor aanhalen. Alleen in de hagiografie, in de levens der heiligen, staan er zoveel gevallen dat u daarmee alleen al een boek vol kunt maken. Mystiek is een innerlijke beleving. Punt. Goed. Maar waarom dan die innerlijke beleving voortdurend als een niet omschrijfbaar maar intens ondergedompeld worden in iets wat men dan als kracht of als licht pleegt te beschrijven aanzien? Hoe komt het dat mensen door deze belevingen in staat zijn om het onmogelijke te doen? Dat ze zich tegen de zwaartekracht durven te verzetten en dat ze zweven, heus niet naar een systeem dat geleerd is door de Sidi's of zo. Er zijn nonnen geweest in een klooster, van één is zelfs bekend dat drie zusters, die haar op haar verzoek tijdens haar gebed en meditatie aan de grond moesten houden, mee werden opgenomen totdat ze halverwege het dak van de kerk zweefden. Ik heb medelijden natuurlijk met deze goed bedoelende nonnen, daar gaat het niet om, het lijkt me een onaangename positie, maar hier werd zelfs de zwaartekracht ongedaan gemaakt. Hoe kan dat?

We weten het, het zijn primitieve mensen. In Zuid-Italië kun je er nog gaan vinden. Je kunt ze aantreffen, mensen die barvoets over glasscherven en gloeiende kolen lopen alsof het getrainde fakirs zijn. Toch zijn het gewone boeren. Maar in bepaalde toestand van verrukking kunnen ze dat, zijn ze onaantastbaar. Het bewijst toch wel dat er meer in een mens moet zitten dan je zou denken. Het bewijst toch zeker wel dat er een kracht in de mens is die moet worden aangeboord, niet door redelijke overwegingen, maar die als een soort extase, geloofsbeleving in een mens, kan opwellen en dan effecten veroorzaken die onverklaarbaar zijn. En nu weet ik wel dat iemand zal zeggen: Wat is het nut ervan dat je over kolen kunt

lopen, maar vergeet niet dat dit betekent dat het lichaam ongevoelig wordt gemaakt en onkwetsbaar tegenover invloeden die anders dat lichaam aantasten. Het betekent dat er mogelijkheden zijn om dat lichaam anders te doen functioneren.

Een bekende medicijnman, ik weet niet zeker van welke stam, maar wel in het midden van Afrika, wilde bewijzen dat een medicijnman onkwetsbaar is. Daarop dronk de man een halve liter onverdund zoutzuur en at vervolgens een vijftal glazen op, glasscherven dus. Hierna begaf hij zich ongeveer tien minuten lang in een soort trance. Er was zelfs in zijn mond geen brandvlek te vinden, er was geen enkel sneetje te vinden en bij de controle van zijn ontlasting werden geen bestanddelen meer aangetroffen die deden denken aan zoutzuur, of wat dat betreft, aan glassplinters. Dat heeft die man gedaan. Het was geen goochelaar. Hij deed het bij klaarlichte dag. Het zoutzuur werd hem gegeven door een blanke. Het glas dat hij nam was eenvoudig glas uit een bar. Kennelijk heeft hij zijn lichaam een opdracht gegeven en was zijn lichaam in staat de chemische bestanddelen te veranderen van zoutzuur.

Onderzoekers die erop af zijn gegaan hebben zich afgevraagd of het mogelijk was en toen hebben ze wel uitgevonden, dat bepaalde bestanddelen in ongewoon grote hoeveelheden voorkwamen in de fecaliën en dat dat er zou kunnen op wijzen a. dat het glas zijn samenhang om onbekende redenen verloren had en tot een soort korrelig poeder vervallen was en b. dat omzettingsproducten van zoutzuur zouden kunnen aanwezig zijn, maar dan zouden chemische werkingen moeten opgetreden zijn die in een menselijk lichaam niet voorkomen en dus, zeiden ze, is de man een goochelaar.

Is dat zo? Maar hoe komt het dan dat er mensen zijn die zich door slangen laten bijten die giftig zijn, zonder dat ze er ook maar enige last van hebben? Hoe komt het dan dat er mensen zijn die met een beetje mumbo-jumbo, hoe moet je het anders noemen, in staat zijn mensen te genezen? Dat kan alleen wanneer er in de mens een kracht is die veel verder gaat en een veel grotere macht heeft over zijn voertuig, over de stof, het lichaam en over de processen daarin, zo goed als over de mogelijkheden van die geest zelf, dan een mens zich kan voorstellen.

Wanneer je die feiten ernstig gaat nemen, en let wel, ik heb opzettelijk feiten genoemd die gepubliceerd zijn, die controleerbaar zijn, dan moeten we ook een stap verder gaan en zeggen: Wanneer die mensheid verder moet gaan in een milieu dat steeds giftiger wordt, dan moet die mens zichzelf aanwennen om de kracht te worden die het niet harmonische deel van die chemische situatie omzet.

Dan moet de mens het zelf worden die door zijn wezen en zijn uitstraling het leven geeft aan de planten die het nodig hebben. Het is mogelijk, het is bewezen.

Je kunt door uitstraling planten beïnvloeden. Dan moet die mens het zelf zijn die geneest door de kracht die in hem woont. Dan moet het die mens zelf zijn die innerlijk, in zichzelf afdalende, we weten niet hoe misschien, komt aan dat licht en daardoor energieën opbrengt die heel wat meer waard zijn dan de beste prestaties van atleten omdat op het ogenblik van uitputting, plotseling weer een nieuwe kracht aanwezig is, groter dan de oorspronkelijke.

Laten we ons niet bezighouden met het wegverklaren van het wonder. Ten aanzien van het verleden moogt u het doen, natuurlijk, maar hier moeten we eerst het wonder leren kennen. We moeten eerst die eigenaardige samenhang, die gelijkheid van waarden die door oorzaak en gevolg bepaald wordt, leren ervaren. We moeten ermee leren werken, dan pas en ook niet eerder kunnen we zien dat de mens een weg vindt om ook dit te verklaren. Ik denk echter dat het hem zeer moeilijk zal vallen. Wie diep doordringt in zichzelf, wordt geconfronteerd met een wereld die niet uitdrukbaar is, zoals degene die uittreedt in bepaalde geestelijke werelden geconfronteerd wordt met situaties die in woorden niet meer uit te drukken zijn omdat het gevoel van zijn, plus iets dat totaal anders is dan menselijke ratio en in zichzelf toch een consequente samenhang vervult.

Ik zeg u dat de magie de noodzaak is voor morgen. De magie die vooruitloopt op de tijd. De magie die, hoe weten we misschien niet, krachten overdraagt, die zelfs de gang van atomen kan beïnvloeden. Die invloed kan hebben op het verloop van elektronische processen en let wel, ook deze laatste punten zijn, zij het voorlopig en nog niet voldoende, aangetoond door verschillende experimenten.

Laten we het dan een keer anders spelen. Laten we eens een keer kijken naar u, ons eens afvragen of u ergens ook misschien een grensje kunt doorbreken. Laten we dit eens een keer stellen: In u is een enorme kracht. Rondom u is een praktisch eindeloze bron van kracht. Wanneer u kracht tekort komt moet u open staan voor die kracht buiten u en u zult voelen hoe u zelf sterker wordt. U bent disharmonisch? Het heelal met al zijn schijnbare tegenstellingen is één en al harmonie en u bent er deel van. Laat de harmonie van het niet menselijke doordringen in uw wezen en ervaar een nl. harmonie, een innerlijke rust die u zo nodig hebt in deze dagen. Kunt u nog meer?

Stel u voor, uw ogen dicht, achter tussen de slapen is een fonkeling van licht. Licht. Het is maar een suggestie, stel het u even voor. Het is een spel, maar stel het u voor, probeer het. Hier brandt licht. Probeer dit licht te zien, steeds helderder, steeds fonkelender. Stel het u voor, gewoon.

Neem nu deze kracht en stuur ze uit naar een doel buiten u of in uzelve. Zeg desnoods: Genees mij of: Help mij een waarheid te vinden. Maak me bewust van de toekomst in een droom. Geef dit licht een opdracht. Het kan niet schaden als het niets uithaalt, nietwaar? Probeer het. Licht. Daar boven de neus, tussen de slapen in uw schedel is licht. Licht dat sterker wordt nu u er aandacht aan schenkt, steeds sterker wordt. En als u ziet dat het werkelijk een witte felle gloed is, zendt uw gedachten dan uit, meer hoeft u niet te doen.

Kijk, wanneer dat nu wat uithaalt, dan is dat magie en als u het ernstig probeert dan brengt het resultaat, dat is nu het wonderlijke. Maar u hebt zekerheid nodig, u hebt kracht nodig en dan niet eventjes, maar voortdurend. U bent op de proef gesteld. Het leven is niet gemakkelijk, alles is onzeker, overal is dreiging. Als u daar niet aan voorbijgaat dan betekent dit dat uw eigen reserves, geestelijke en lichamelijke, daardoor steeds meer worden aangetast. Dan heeft u iets nodig om daar tegenover te stellen. Noem dit licht, die magie. Och natuurlijk, het is onzin. Wetenschappelijk is dit idioterie, een poging tot hypnose of suggestie, ik weet het, maar probeer het. Wanneer u het hier niet wilt proberen, probeer het wanneer u alleen bent. Probeer het nu, over tien dagen of over vijf weken. Probeer het. U zult ontdekken dat er in u veel meer schuilt dan u hebt gedacht, dat erin u een krachtreserve is waardoor u die denkt dat u uitgeput is en niet meer verder kunt opeens toch weer sterk kunt zijn. U zult ontdekken dat er steeds weer meer zin en betekenis is ook al is dat niet logisch, niet volgens de menselijke logica; dat u steeds sterker en gelukkiger kunt zijn en beter zult begrijpen wat anderen zijn, ook al kunt u niet zeggen waarom, alleen door dat licht in uzelf te zien, door er aandacht aan te geven.

Laat u niet door de wereld overweldigen. De wereld van vandaag met al haar schijnoplossingen brengt u geen stap verder. Morgen heeft magie nodig, niet omdat magie zo mooi is, maar omdat de huidige situatie zonder de middelen die men magie noemt niet op te lossen is. De menselijke en de geestelijke situatie van iedereen komt van u. Daar kunt u om lachen. U kunt zeggen: Ja, ik bid liever. Wat maakt het uit. Zolang u in u dat gevoel maar krijgt van die eigenaardige kracht en misschien als gevolg daarvan het licht in uzelf bewust beleeft de verbondenheid van dat licht met alle licht en dan kunt u beginnen met uw problemen op uw eigen manier aan te pakken. O zeker, niet altijd zal het lukken. U zult ontdekken dat voor u, en bijzonder voor u, bepaalde woorden een bijzondere betekenis hebben die ze voor anderen niet hebben en nooit schijnen te kunnen bezitten. Dat één enkele voorstelling, die waanzin is voor anderen, voor u een bron van kracht betekent. Dat dingen, die andere mensen dwaas vinden, juist voor u een enorme bron van energie of van rust en vrede zijn.

En dan zult u leren hoe u uw innerlijke krachten kunt gebruiken. Hoe dat deel van de mensheid dat op dit ogenblik bij u onbeheerst is en onerkend, steeds meer deel kan worden gemaakt van uw leven en uw zijn. Dan zult u zien dat u niet de speelbal bent van de wereld, maar dat u wel degelijk, alleen al door wat in u leeft, in staat bent binnen die wereld uw weg te kiezen en met die wereld samen iets op te bouwen dat niet gebaseerd is op zelfzucht en vernietiging alleen.

Ik zeg u: de wetenschap heeft in vele opzichten gefaald. Hoe goed ze ook geslaagd is in al datgene wat ze wilde bereiken, ze heeft de mens losgemaakt van het mens zijn. Ze heeft langzaam maar zeker vele mensen doen vergeten wie en wat ze zelf zijn, wat hun eigen weg en aansprakelijkheid is. Ik kan dat de wetenschap niet verwijten, maar wel de mens die zich tot slaaf daarvan maakt. U bent meer en u kunt meer dan u denkt. Probeer het dan. Zeg niet: O, dat is nu zo. Probeer het, proefondervindelijk. Zoals de wetenschapsman in zijn

laboratorium zoekt, moet u zoeken in uzelf. Dan zeg ik u dat u vele mogelijkheden en middelen zult vinden die meer lijken op wonderen en dwaasheden dan op uw redelijke wereld van vandaag.

Maar ik zeg u daarbij ook dat u dank zij deze mogelijkheden meer mens zult worden, de mensheid beter zult leren begrijpen en geestelijk bewuster zult leven en zeer bewust in leven en dood zult kunnen reageren op de werkelijkheid waarvan u, of u wilt of niet, deel uitmaakt.

Uit uw stilzwijgen maak ik op dat u dit voldoende vindt en dan zijn we het met elkaar eens: ik vond het ook voldoende. Rest mij alleen nog u te danken voor uw aandacht, en nogmaals, niet om opdringerig te zijn, maar uit een eerlijk weten en een eerlijke overtuiging te zeggen dat u, door zelf te werken met die schijnbare waanzin van de magie, voor uzelf en de wereld veel kunt bereiken. Probeer het. En als u werkelijk geen resultaten krijgt, kies uw eigen weg. Maar als u enig resultaat krijgt, werk ermede want dit is de kracht die de mensheid van morgen kan behoeden voor een zelfvernietiging die in dit deel van de ruimte zijns gelijke nog niet heeft gezien. Goeden avond.

I M P R O V I S A T I E (één – twee - vier)

Hij was één, deelde zich in twee en ziet, vier wonden de elementen. En uit de volheid van die elementen werd de wereld nu geboren, waarin voortdurend weer de sporen zijn van eenheid, toch gedeeld in twee. Twee was hij en tot één versmolten, heeft hij toch zichzelf hervonden. Hij heeft de vier opnieuw gebonden elementen opgenomen en zo de waan van alle dromen saamgevoegd weer in een tijd die tijdloos is in werkelijkheid. Eén is hij, twee is hij gewonden, dat erkend kan worden in de vier, wat leven is en in het spel van elementen heeft men langzaam voortgebracht het spel van mensen en van dromen, het spel van zijn, van gaan en komen, van leven ook en van de dood en schijnbaar is 't verschil zo groot, want vier zijn wel de elementen, de grenzen waarin we voortbestaan en twee lijken steeds de keuzen, maar de verdeeldheid is slechts waan. Want hij die sterft, hij gaat eerst leven. En hij die leeft weet al te goed, dat als een deel van alle leven, je altijd ook weer sterven moet. Zo is de eenheid neergeschreven van zijn in leven en in dood. Eén is de kracht en één gebleven, al hebben wij in tegengelen soms geschreven dat hij verdeeld is, licht en duister,, een helse kracht ofwel Gods luister. Wij zelve hebben voortgebracht: verdeeldheid, schijn van zijn en macht. Maar de elementen zijn slechts delen van zijn wezen. De tegenstelling is slechts wat hij uit zijn zijn ons uit. Eén is hij en één met hem is de bestemming van al wat zich in tweeheid uit of door de elementen wordt bestuurd. En door het innerlijk verterend zijn van de verdeeldheid aangevuurd, gaan wij voort, schijnbaar alleen, maar deel van al uiteindelijk één.